

مقاله اخیر نیویارک تایمز نمونه دیگری از سیاست تفرقه افکنی امریکا در میان مجاهدین افغانستان است

نیویارک تایمز در ۲۴ اکتوبر سال جاری مجموعه‌ای از مقالاتی را منتشر کرد که براساس مصاحبه با وزیر داخله حکومت کنونی افغانستان نگاشته شده است. یکی از این مقالات تحت عنوان «یا تحت تعقیب‌ترین شبه‌نظامی افغانستان اکنون بهترین امید برای تغییر است؟» منتشر شد. این مقالات تلاش دارند تا با تفرقه‌افکنی، برخی از چهره‌های مجاهدین را به سمت منافع امریکا سوق دهند.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه افغانستان قبل از این نیز در مورد چنین سیاست‌هایی از سوی امریکا و غرب هشدار داده بود. چنانکه در اوایل سال ۲۰۲۳، حزب التحریر کمپاین را تحت عنوان «روایت جدید و خطرناک غرب علیه مجاهدین» برگزار کرد که در آن از سیاست منافقانه امریکا بر تقسیم مجاهدین به «طالبان افراطی» و «طالبان میانه‌رو» هشدار داده شده بود. در این مورد یک فایل مستند ۱۱ صفحه‌ای نیز شریک شده بود که چگونه رسانه‌ها و مراکز فکری غرب این سیاست تفرقه‌افکنانه را به پیش می‌برند.

امریکا، وحدت مجاهدین افغانستان را مانعی برای نفوذ سیاسی، استخباراتی و ارزشی خود می‌داند. به همین دلیل، تلاش می‌کند تا آنها را به «طالبان افراطی و بد» و «طالبان میانه‌رو و خوب» تقسیم کند و با «طالبان میانه‌رو» که به‌زعم امریکا «معتدل و خوب» هستند، وارد تعامل شود. در مقاله نیویارک تایمز نیز از اصطلاحات انگیزشی برای برخی از چهره‌ها استفاده شده است تا آنها را به تعامل بیشتر ترغیب کنند؛ به این افراد به‌عنوان «عمل‌گرا» و «معتدل» اشاره شده است.

اصطلاحاتی که از سوی سیاسیون و رسانه‌های غربی در مقابل مقامات نظام حاکم به کار می‌رود، هرگز ساده و بی‌معنا نیستند. در عقب این اصطلاحات، یک آجندای بزرگ سیاسی پنهان است. چرا که قدرت‌های استعماری همواره در طول تاریخ برای تحکیم سلطه خود، گروه‌ها را به نام‌های مختلف تقسیم‌بندی کرده و برای هر دسته هویت جعلی خلق می‌کنند. هدف از این کار، ابتدا ایجاد تفرقه در ذهن مردم و در درازمدت، زمینه‌سازی برای ایجاد «کشمکش و تفرقه بر سر قدرت» می‌باشد. این رویکرد مصداق از سیاست معروف «تفرقه بیانداز و حکومت کن» است.

در زمان جنگ سرد امریکا با استفاده از این رویکرد تفاوت میان جناح‌های «میانه‌رو» و «افراطی» کمونیستی قائل می‌شد و به دنبال ایجاد تعامل با حکومت‌ها یا «رهبران میانه‌رو» در کشورهای کمونیستی برای مقابله با نفوذ شوروی بود. همچنین این رویکرد علیه مجاهدین فلسطین، سوریه، و مجاهدین افغانستان در زمان شوروی نیز تکرار شد. غرب با تقسیم آنها به «معتدل» و «افراطی» و تعامل با «معتدل‌ها»، توانست آجندای اسلامی آنان را تضعیف نموده و منحرف سازد.

ما آگاه هستیم که هیچ شخصیت جهادی طرفدار تفرقه نیست، اما در مقابل برنامه‌های غربی هوشیار بود و از آن باید حذر کرد. چرا که غربی‌ها در حال مدهانت هستند و می‌خواهند مجاهدین نیز مدهانت کنند. آنان برخی از شخصیت‌ها را هدف قرار داده و آنها را پلی میان افغانستان و غرب می‌دانند. طوری که این افراد را بهترین امید برای «تغییر» به حساب می‌آورند. اما حزب التحریر - ولایه افغانستان بدون اینکه کسی را تزکیه کند، به این گمان است که برخی از رهبران مجاهدین با اخلاصی که دارند امیدی برای تغییر اساسی هستند؛ تغییری که نتیجه‌ای آن تأسیس خلافت راشده ثانی، تطبیق کامل اسلام، حمل اسلام به سایر جهان و وحدت امت خواهد بود.

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ وَدُوا لَوْ تَدَّهِنُ فَيُدْهِنُونَ وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بَنَمِيمٍ مَّنَاعٍ لِّلْخَبِيرِ مُعْتَدٍ أَيْمِيمٍ (القلم، ۸-۱۲)

پس، از تکذیب‌کنندگان فرمان مبر. دوست داشتند اگر (با آنان) نرمی کنی تا (با تو) نرمی نمایند. و از هر قسم خورنده‌ی فرومایه‌ای فرمان مبر، (که) بسیار عیب‌جوست و برای خبرچینی پیایی گام برمی‌دارد، و بسی مانع از خیر، متجاوز و گناه‌پیشه است.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه افغانستان